

УДК 657.24

DOI: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2020-3-42>**Кушнір Л.А.***кандидат економічних наук,  
доцент кафедри обліку і оподаткування  
Подільського спеціального навчально-реабілітаційного  
соціально-економічного коледжу***Коркушко О.Н.***кандидат економічних наук,  
доцент кафедри обліку і оподаткування  
Подільського спеціального навчально-реабілітаційного  
соціально-економічного коледжу***Кушнір В.О.***кандидат економічних наук,  
бухгалтер аутсорсингової компанії, м. Київ, Україна***Kushnir Lyudmila***Candidate of Economic Sciences, Assistant Professor,  
Assistant Professor of the Department of the Accounting and Taxation  
Podilsky Special Educational and Rehabilitation Socio-economic College***Korkushko Oleg***Candidate of Economic Sciences, Assistant Professor,  
Assistant Professor of the Department of the Accounting and Taxation  
Podilsky Special Educational and Rehabilitation Socio-economic College***Kushnir Volodymyr***PhD in Economics, Accountant of an Outsourcing Company, Kyiv, Ukraine*

## ВПЛИВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ОБЛІКУ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА

### THE INFLUENCE OF ACCOUNTING POLICIES FOR THE ORGANIZATION OF ACCOUNTING SUBJECT HOMEKEEPING

#### АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто питання організації бухгалтерського обліку на підприємстві, що започатковуються розробленням його облікової політики, яка передбачає вибір комплексу методичних прийомів, способів та процедур організації і ведення бухгалтерського обліку підприємством із числа загальноприйнятих у державі. Актуальність дослідження зумовлена тим, що облікова політика – одне з важливих питань організації бухгалтерського обліку, правильне оформлення якого сприяє достовірному визначенню фінансового результату і вимагає правильного оформлення, повного розкриття у фінансовій звітності даних про стан господарських засобів та джерел їх утворення. У статті наведено економічне обґрунтування нормативно-правової та рекомендаційної бази облікової політики. Наслідки прийняття облікової політики дуже важливі для внутрішнього життя підприємства, і, отже, облікова політика є об'єктом пильного контролю з боку різних зацікавлених органів та осіб. Облікова політика надає можливість законного способу обліку майнового стану, коригування фінансового результату й оподаткованого прибутку. Запропоновано напрями вирішення проблематики облікової політики підприємства, яка є важливим інструментом, завдяки якому існує можливість оптимального поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства у питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку.

**Ключові слова:** облікова політика, організація обліку, суб'єкт господарювання, фінансові результати, майновий і фінансовий стан.

#### АННОТАЦІЯ

В статье рассмотрены вопросы организации бухгалтерского учета на предприятии, которые начинаются с разработки учетной политики, предусматривающей выбор комплекса методиче-

ских приемов, способов и процедур организации и осуществления бухгалтерского учета предприятия из числа общепринятых в государстве. Актуальность исследования обусловлена тем, что учетная политика – один из важных вопросов организации бухгалтерского учета, правильное оформление которого способствует достоверному определению финансового результата и требует правильного оформления, полного раскрытия в финансовой отчетности данных о состоянии хозяйственных средств и источниках их образования. В статье приведено экономическое обоснование нормативно-правовой и рекомендательной базы учетной политики. Последствия принятия учетной политики очень важны для внутренней жизни предприятия, и, следовательно, учетная политика является объектом пристального контроля со стороны различных заинтересованных органов и лиц. Учетная политика предоставляет возможность законного способа учета. Предложены направления решения проблематики учетной политики предприятия, которая является важным инструментом, благодаря которому существует возможность оптимального сочетания государственного регулирования и собственной инициативы предприятия в вопросах организации и ведения бухгалтерского учета.

**Ключевые слова:** учетная политика, организация учета, субъект хозяйствования, финансовые результаты, имущественное и финансовое состояние.

#### ANNOTATION

The article considers the organization of accounting at the enterprise, that begins with the operation of its accounting policy, which provides for the choice of a set of methodological techniques, methods and procedures for the organization and doing of accounting by the enterprise from among the generally accepted in the state. The relevance of research is due to the fact that accounting policy is one

of the important issues of organization of accounting and requires proper design, full disclosure in the financial statements of data on the state of economic assets and sources of their formation. The article provides an economic substantiation of normative-legal and recommendatory base of accounting policy.

Subject to installation and development of market relations of great importance is a qualitative analysis of the impact of accounting policies on financial statements, results of operations and financial condition of the enterprise. Timely and objective analysis of financial statements, results of activity and financial condition of the enterprise promotes increase of efficiency of activity of the enterprises, its investment attractiveness and business activity, the most rational and efficient use of material, labor and financial resources, elimination of unnecessary, economically unjustified costs. Reliable information about the obtained results of financial analysis are necessary for making effective management decisions that in turn will lead to achieving significant economic efficiency of production and profitability of products. The correctly chosen approach to the analysis of influence of accounting policy on the financial reporting, results of activity and a financial condition of the enterprise is necessary for their planning and forecasting in the future period. Effective and rational organization of accounting at the enterprise begins with the operation of its accounting policy, which provides for the choice of a set of methodological techniques, methods and procedures for the organization and doing of accounting by the enterprise from among the generally accepted in the state. That is why, the accounting policy is one of the important issues of the organization of accounting, the correct design of which contributes to the reliable determination of the financial result and requires the correct design, full disclosure in the financial statements. The accounting policy of the enterprise contains a number of elements on which the result of financial activity depends: the duration of the operating cycle; the procedure for assigning non-current tangible assets to low-value non-current tangible assets and fixed assets and methods of calculating depreciation of fixed assets; revaluation and methods of amortization of intangible assets; methods of disposal of stocks; the procedure for determining the provision for doubtful debts; reserve for future expenses; the procedure for recognizing income related to the provision of services; list and composition of articles for calculating the cost of production (works, services). The objects of accounting policy in most cases coincide with the objects of accounting, the elements of the accounting policy are alternative variants of the account of separate objects provided by normative legal acts; accounting estimates include the amounts of financial statements that were calculated by the management of the enterprise, and are acceptable in accordance with the provisions of accounting for the impossibility of determining their exact values. Accordingly, the consequences of the adoption of accounting policies are very important for the internal life of the enterprise and, therefore, accounting policies are subject to close control by various authorities and individuals. Accounting policy provides the possibility of a legal method of accounting for property, adjustment of financial results and taxable income. The article offers directions of the decision of a problem of accounting policy of the enterprise which is the important apparatus, thanks to which there is a possibility of an optimal combination of state regulation and the company's own initiative in matters of organization and accounting.

**Key words:** accounting policy, organization of accounting, business entity, financial results, property and financial condition.

**Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями.** Незважаючи на те що відбувається формування ринкової економіки, різних форм власності, розширення міжнародних економічних зв'язків вітчизняних підприємств, облікова політика є основою для організації бухгалтерського обліку суб'єктів господарювання. В економічній та науковій літературі вона трактується як така, яка є сукупністю конкретних методів і форм ведення бухгалтерського об-

ліку, що вибирається підприємством виходячи із загальноприйнятих правил та особливостей своєї діяльності для підготовки та надання фінансової звітності.

Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку на підприємстві починається з розроблення його облікової політики, яка передбачає вибір комплексу методичних прийомів, способів та процедур організації і ведення бухгалтерського обліку підприємством із числа загальноприйнятих в державі. Тобто облікова політика – одне з важливих питань організації бухгалтерського обліку, правильне оформлення якого сприяє достовірному визначенню фінансового результату і вимагає правильного оформлення, повного розкриття у фінансовій звітності.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій,** в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спираються автори. Дослідженням взаємозв'язку організації обліку та облікової політики, розробленню методів і принципів, впливу на суми визнаних витрат, доходів і, як наслідок, величини фінансових результатів та раціональних управлінських рішень присвячено праці таких авторів, як В.Я. Амбросов, Т.Г. Маренич, П. Житний, Т.В. Барановська, Л. Пантелійчук, Ю. Хотинський, О.П. Хомин, М.Ю. Капущенко, Н. Цветкова, П. Сук, І.М. Сисоева та ін.

**Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми,** котрим присвячується означена стаття. Але поряд із цим у нормативно-правових документах та літературних джерелах відсутній єдиний підхід, який би тією чи іншою мірою відображав залежність впливу облікової політики на організацію обліку суб'єктами господарювання.

**Формулювання цілей статті (постановка завдання).** Метою дослідження є узагальнення можливих моментів впливу облікової політики на організацію обліку на підприємствах.

**Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів.** В умовах глобальних перетворень та кризових явищ в економіці, кінцевою метою діяльності господарюючих суб'єктів є зменшення витрат для забезпечення отримання максимальних прибутків та сприяння поданню достовірної фінансової звітності [1, с. 98].

Облікова політика є складовою частиною фінансової звітності і повинна розроблятися самостійно кожним підприємством в Україні, зареєстрованим у встановленому чинним законодавством порядку. Основна її мета – забезпечити одержання достовірної інформації про майновий і фінансовий стан підприємства, результати його діяльності, необхідної всім користувачам фінансової звітності для прийняття відповідних управлінських та інвестиційних рішень [1, с. 98].

Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» [2] визначає облікову політику досить коротко: «Облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що

використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності». Однак ця стислість зовсім не свідчить про незначність того, що слід розуміти під цим поняттям. Насправді, облікова політика є становим хребтом корпоративних фінансів. Не виходячи на передову публічної звітності, саме базові принципи, методи і процедури визначають фінансове обличчя бізнесу.

У п. 1.2. «Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» зазначається, що підприємство самостійно на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно-правових актів із бухгалтерського обліку визначає за погодженням із власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства, а також зміни до неї.

У розпорядчому документі про облікову політику наводяться принципи, методи і процедури, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності та щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більше ніж один їх варіант, а також попередні оцінки, які використовуються підприємством із метою розподілу витрат між відповідними звітними періодами. Одноваріантні методи оцінки, обліку і процедур до такого розпорядчого документа включати недоцільно.

Облікова політика може враховувати організаційно-правову форму підприємства, галузеві особливості економічної діяльності, обсяги виробництва тощо. Облікова політика є елементом системи організації бухгалтерського обліку на підприємстві [3].

Наслідки прийняття облікової політики дуже важливі для внутрішнього життя підприємства, і, отже, облікова політика є об'єктом пильного контролю з боку різних зацікавлених органів та осіб. Облікова політика надає можливість законного способу коригування фінансового результату й оподаткованого прибутку.

Оскільки, відповідно до п. 5 ст. 8 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» теж прописано, що підприємство самостійно визначає свою облікову політику, її ефективність цілком залежить від керівництва компанії [2]. Ключову роль в оптимізації цього процесу відіграє документ, який у вітчизняній практиці прийнято називати наказом про облікову політику.

Трактування поняття «облікова політика» як у Міжнародних стандартах фінансової звітності (МСФЗ), так і в українському законодавстві передбачає, що підприємство до початку звітного періоду вибирає в межах, установлених стандартами або іншими нормативними документами, певні методи, методики, способи оцінки, форми організації обліку, які використовуються ним

для ведення поточного обліку і складання фінансової звітності. З одного боку, це забезпечує однозначність тлумачення показників фінансової звітності, а з іншого – створює умови для здійснення фінансового менеджменту.

Слід звернути увагу на те, що серед науковців немає єдиної думки щодо визначення терміна «облікова політика». Одна група авторів тлумачить облікову політику як сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, які були вибрані підприємством. Друга група під обліковою політикою розуміє принципи і правила ведення бухгалтерського обліку на конкретному підприємстві [4, с. 7].

На думку Л. Пантелійчук, найбільш змістовним визначенням облікової політики є таке: «Сукупність облікових принципів, методів, процедур та заходів для забезпечення якісного, безперервного проходження інформації від етапу первинного спостереження до узагальнюючого – складання звітності» [5, с. 7]. Якщо узагальнювати всі наведені визначення, то вийде таке: облікова політика суб'єкта господарювання – це сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються суб'єктом господарювання для ведення поточного обліку, складання та подання фінансової звітності в межах, визначених Законом «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, іншими нормативними документами, затвердженими Міністерством фінансів та іншими органами виконавчої влади після узгодження з Міністерством фінансів.

Облікова система – це своєрідний механізм підготовки та відображення інформації про фінансово-майновий стан підприємства. Завдяки цій інформації внутрішні та зовнішні її користувачі мають уявлення про реальний стан справ підприємств [6, с. 12]. Облікова політика – це вибрана підприємством з урахуванням установлених норм та особливостей методологія бухгалтерського обліку, яка спрямована на досягнення його цілей і завдань та використовується з метою забезпечення надійності фінансової звітності та якісної системи управління [7, с. 20]. Водночас необхідно погодитися з думкою інших авторів, що облікова політика підприємств України, крім ведення обліку, включає досить широке поняття його організації [8, с. 20]. Під час формування облікової політики недоцільно включати вимоги, які чітко встановлені законодавством, а зазначити тільки ті моменти, за якими підприємству надано право вибору [9, с. 36].

Окрім того, існують більш широкі погляди на значення та застосування інструментарію облікової політики. Облікова політика підприємства має бути спрямована на розкриття творчих здібностей підприємців у підвищенні ефективності господарювання, впровадженні нових технологій для задоволення власних потреб і виконання зобов'язань перед державою [10].

Облікова політика може розглядатися у двох аспектах. Перший аспект – це облікова політика держави щодо підприємства. При цьому законодавчо регулюються й установлюються нормативними актами такі складники, як принципи звітності, її форми, критерії визнання окремих видів активів, зобов'язань, доходів і витрат, зміст статей звітності та ін., тобто складники, які можуть змінюватися тільки в результаті зміни тексту і змісту П(С)БО.

Другий аспект – це саме облікова політика підприємства. Фактично це розмежування має місце в різних П(С)БО, але «синтетичного» положення щодо облікової політики, яка б вносила ясність і чіткість у її структуру, немає.

Здійснені дослідження свідчать про те, що українські вчені тлумачать поняття «облікова політика» ширше, ніж це має місце в МСФЗ та П(С)БО, які розглядають облікову політику тільки на рівні суб'єкта господарювання, тоді як новий підхід передбачає розуміння облікової політики як інструмента державного регулювання бухгалтерського обліку [11, с. 24].

У Міжнародному стандарті № 1 «Розкриття облікової політики» зазначається: «Керівництву слід вибирати і застосовувати облікову політику підприємства так, щоб фінансові звіти відповідали всім вимогам кожного відповідного Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку та Тлумаченню Постійного комітету з тлумачення». У цьому тексті суб'єктом облікової політики визначено керівництво підприємства, а об'єктом облікової політики виступає система бухгалтерського обліку підприємства [12, с. 72].

Облікова політика являє собою сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, вибраних підприємством для використання. Методи обліку різних активів і зобов'язань установлені положеннями з бухгалтерського обліку, і підприємство повинно самостійно вирішити,

які з них воно буде застосовувати. Якщо для будь-яких конкретних ситуацій способи ведення бухгалтерського обліку не встановлені, підприємство може розробити їх самостійно.

Потрібно зауважити, що питання облікової політики підприємства не відпрацьовані достатньо в нормативно-правовому полі. Щоб донести його до практики господарюючих суб'єктів, доцільно розробити окремий нормативний документ П(С)БО «Облікова політика» [12; 13]. Стандартизація підходу до визначення, затвердження та розкриття облікової політики на підприємствах упорядкує ведення бухгалтерського обліку, не обмежуючи суб'єктів господарювання у виборі передбачених нормативною базою способів, методів, форм і елементів бухгалтерського обліку (рис. 1) [14; 15].

Відповідно до нормативно-правових документів, що регламентують порядок формування і розкриття облікової політики підприємств, кожен елемент облікової політики може мати кілька допустимих законодавством варіантів (наприклад, для обліку складських запасів можуть застосовуватися методи ФІФО, метод середньозваженої собівартості, метод ціни продажу, метод ідентифікованої собівартості однієї одиниці запасів, метод нормативних витрат).

Важливість і значимість правильного та ефективного вибору облікової політики передусім полягають у тому, що облікова політика, вибрана підприємством, підлягає оформленню відповідної організаційно-розпорядчої документації. Основне призначення цієї документації полягає у тому, щоб зафіксувати складники облікової політики, забезпечити однаковий і за можливості точну реалізацію їх у практиці підприємства всіма структурними підрозділами і кожним виконавцем. Необхідність у цьому зумовлюється двома факторами.

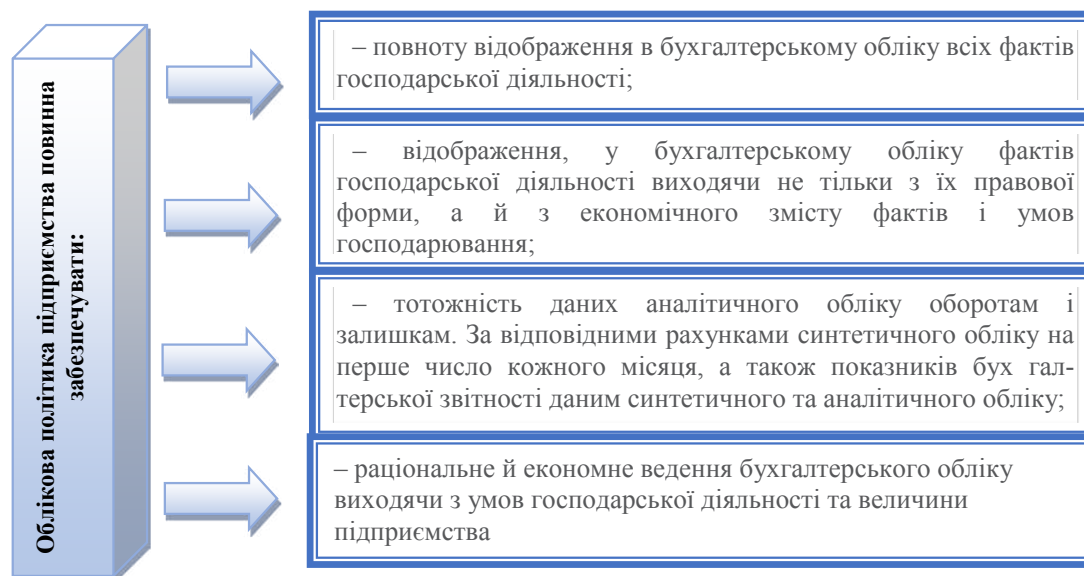


Рис. 1. Облікова політика підприємства і елементи, що вона забезпечує

Джерело: складено на основі [15, с. 2–4]

По-перше, нормальна діяльність підприємства неможлива без упорядкованості його внутрішнього життя, одним з аспектів якого є бухгалтерський облік.

По-друге, вплив облікової політики на результати роботи підприємства настільки істотний, що вимагає рішення першого керівника підприємства. Суттєвість і важливість цього впливу впливає з того, що підприємство має право визначати окремі елементи облікової політики [7, с. 3].

Із переліченого вище видно, наскільки важливо правильно визначити облікову політику підприємства. Однак при цьому слід врахувати також низку чинників, які значно впливають на вибір:

- організаційно-правову форму підприємства (товариство з обмеженою відповідальністю, акціонерне товариство, державне підприємство тощо);

- галузеву приналежність або вид діяльності (промисловість, будівництво, торгівля, посередницька діяльність);

- обсяги діяльності, структуру підприємства, середньооблікову чисельність;

- податкове поле діяльності підприємства (звільнення від різного роду податків, ставки податків);

- ступінь свободи дії в умовах переходу до ринку (насамперед мається на увазі можливість самостійного прийняття рішень у питаннях ціноутворення, вибору партнера);

- стратегію фінансово-господарського розвитку (цілі та завдання економічного розвитку підприємства на довгострокову перспективу, очікувані напрями інвестицій, тактичні підходи до вирішення перспективних завдань);

- наявність матеріальної бази (забезпеченість комп'ютерною технікою та іншими засобами оргтехніки, програмно-методичне забезпечення тощо);

- систему інформаційного забезпечення підприємства (за всіма необхідними для ефективної діяльності підприємства напрямками);

- рівень кваліфікації бухгалтерських кадрів, економічної сміливості, ініціативності та підприємливості керівників фірми;

- систему матеріальної зацікавленості в ефективності роботи підприємства та матеріальної відповідальності за виконане коло обов'язків [11, с. 35].

Під час формування облікової політики мають дотримуватися такі вимоги:

- активи і зобов'язання підприємства існують окремо від активів та зобов'язань її засновників й інших підприємств (допущення майнової відособленості);

- підприємство планує продовжувати свою діяльність у найближчому майбутньому (допущення безперервності діяльності);

- облікова політика підприємства застосовується послідовно з року в рік (допущення послідовності застосування облікової політики);

- факти господарської діяльності підприємства відносяться до того звітного періоду, в яко-

му вони мали місце, незалежно від часу оплати (допущення тимчасової визначеності факторів господарської діяльності);

- облікова політика повинна формуватися шляхом вибору одного з альтернативних методів із декількох, що допускаються загальнодержавними стандартами;

- щодо якогось одного конкретного питання підприємство повинно використовувати, як правило, один вибраний спосіб ведення різних операцій в обліку, але в окремих випадках припустимо і доцільно паралельне застосування декількох способів;

- облікова політика підприємства, затверджується керівником і є одним з основних документів, який визначає правила ведення бухгалтерського обліку на підприємстві в рамках стандартів обліку, визначених нормативними актами законодавства з бухгалтерського обліку.

Облікова політика, що є реалізацією одного і того ж методу бухгалтерського обліку, неоднакова на різних підприємствах. Можливість вибору конкретних способів оцінки, калькуляції, складу і порядку ведення рахунків, особливості їх використання – це становить ступінь свободи підприємства у формуванні облікової політики [16, с. 3].

Загалом облікова політика підприємства є важливим інструментом, завдяки якому існує можливість оптимального поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства у питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку. До того ж важко переоцінити важливість облікової політики у прийнятті економічних рішень, оскільки вона є одним з інструментів управління підприємством [16, с. 111].

Отже, під обліковою політикою підприємств розуміють вибрану цим підприємством сукупність способів ведення бухгалтерського обліку: первісного спостереження, вартісного виміру, поточного групування та підсумкового узагальнення фактів господарської діяльності.

Таким чином, облікова політика підприємства містить низку елементів, від яких залежить результат фінансової діяльності: тривалість операційного циклу; порядок віднесення необоротних матеріальних активів до малоцінних необоротних матеріальних активів і основних засобів та методи нарахування амортизації основних засобів; переоцінка і методи амортизації нематеріальних активів; методи вибуття запасів; порядок визначення резерву сумнівних боргів; резерв для забезпечення майбутніх витрат; порядок визнання доходу, зв'язаного з наданням послуг; перелік і склад статей калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг).

**Висновки** з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Отже, підсумовуючи все вищезазначене, можна зробити висновки про те, що облікова політика є важливим засобом досягнення різноманітних цілей підприємства, спрямованих на поліпшення його діяльності. Вона одночасно виступає і способом уніфікації облікових процедур

та зниження їх трудомісткості, й інструментом управління витратами, доходами, фінансовими результатами підприємства, і засобом оптимізації податкового навантаження підприємства. За рахунок застосування облікової політики, адекватної потребам господарюючого суб'єкта, можна суттєво впливати на результати діяльності, майновий і фінансовий стан, показники фінансової стійкості, ліквідності, платоспроможності, інвестиційної привабливості та ділової активності підприємства, здійснювати ефекти фінансове та податкове планування.

#### БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

- Амбросов В.Я., Маренич Т.Г. Облікова політика в агроформуваннях. *Економіка АПК*. 2004. № 7. С. 96–99.
- Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-140> (дата звернення: 19.05.2020).
- Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України : Наказ Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 р. № 635 (зі змінами і доповненнями, внесеними Наказом Міністерства фінансів України від 14 січня 2020 р. № 6). URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/MF13052?an=10> (дата звернення: 18.05.2020).
- Житний П. Організаційно-методологічні засади формування облікової політики підприємства. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2006. № 3. С. 3–10.
- Пантелійчук Л. Формування облікової політики – важливий етап роботи підприємства. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2002. № 9. С. 3–11.
- Барановська Т.В. Облікова політика підприємства в Україні: теорія і практика : автореф. дис. ... канд. екон. наук. Київ, 2005. 21 с.
- Житний П. Проблеми формування облікової політики та шляхи їх вирішення. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2005. № 3. С. 19–22.
- Пантелійчук Л. Облікова політика підприємства. *Праця і зарплата*. 2002. № 3. С. 20.
- Хотинський Ю. Організаційні аспекти бухгалтерського обліку. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2003. № 4. С. 33–39.
- Хомин О.П. Облікова політика в контексті методологічного обґрунтування сутності дефініцій. URL: <https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:z5gMCTSFVUJ:www.univer.km.ua/visnyk/1388.pdf> 0 (дата звернення: 20.05.2020).
- Карпушенко М.Ю. Організація обліку : навчальний посібник. Харків : ХНАМГ, 2011. 241 с.
- Председатель С.Ф. Международные стандарты бухгалтерского учета. Москва, 2009. 1272 с.
- Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах» : Наказ, Положення від 28.05.1999 № 137. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0392-990> (дата звернення: 21.05.2020).
- Цветкова Н. Сучасна організація обліку та складання звітності для прийняття управлінських рішень. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2008. № 3. С. 14–27.
- Сук П. Облікова політика підприємства. *Бухгалтерія в сільському господарстві*. 2005. № 1. С. 2–4.
- Сисоєва І.М. Облікова інформація як важлива складова загальної інформаційної системи управління підприємством. *Національна економіка: наукові підходи та освітні пріоритети* : зб. матеріалів науково-практичної Інтернет-конференції. Чортків : ЧІПБ ТНЕУ, 2013. С. 109–111.

#### REFERENCES:

- Ambrosov, V. Ya., Marenich, T. G. (2004). Accounting policy in agricultural formations. *Economics of agro-industrial complex*, vol. 7, pp. 96–99.
- The Verkhovna Rada of Ukraine (1999). The Law of Ukraine «On Accounting and Financial Reporting». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
- Ministry of Finance in Ukraine (2013). On approval of Methodical recommendations on the accounting policy of the enterprise and amendments to some orders by the Ministry of Finance in Ukraine. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/MF13052?an=1>
- Zhytny, P. (2006). Organizational and methodological principles of forming the accounting policy of the enterprise. *Accounting and Auditing*, vol. 3, pp. 3–10.
- Panteliychuk, L. (2002). Formation of accounting policy – an important stage of the enterprise. *Accounting and auditing*, vol. 9, pp. 3–11.
- Baranovskaya, T. V. (2005). Accounting policy of the enterprise in Ukraine: theory and practice. Author's ref. dis. cand. econ. science. Kyiv, 21 p.
- Rye, P. (2005). Problems of accounting policy formation and ways to solve them. *Accounting and Auditing*, vol. 3, pp. 19–22.
- Panteliychuk, L. (2002). Accounting policy of the enterprise. *Labor and salary*, vol. 3, p. 20.
- Khotynsky, Yu. (2003). Organizational aspects of accounting. *Accounting and audit*, vol. 4, pp. 33–39. URL: <https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:z5gMCTSFVUJ:www.univer.km.ua/visnyk/1388.pdf>
- Karpushenko, M. Yu. (2011). Organization of accounting: textbook. manual (for students of economic specialties studying in the specialty «Accounting and Auditing»). Kharkiv. nat. acad. city households, 241 p.
- Chairman, S. F. (2009). International accounting standards. Moscow, 1272 p.
- Ministry of Finance in Ukraine (1999). On approval of Regulation (standard) of accounting 6 «Correction of errors and changes in financial statements» by the Ministry of Finance in Ukraine. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0392-99>
- Tsvetkova, N. (2008). Modern organization of accounting and reporting for management decisions. *Accounting and Auditing*, vol. 3, pp. 14–27.
- Rye, P. (2006). Organizational and methodological principles of formation of accounting policy of the enterprise. *Accounting and Auditing*, vol. 3, pp. 3–10.
- Suk, P. (2005). Accounting policy of the enterprise. *Accounting in agriculture*, vol. 1, pp. 2–4.
- Sysoeva, I. M. (2013). Accounting information as an important component of the general information management system of the enterprise. *National economy: scientific approaches and educational priorities: coll. materials of the scientific-practical Internet conference*, pp. 109–111.